

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๓๓๒

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวพ.๒ ส่งคำขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นางสาวณิชา ฉิมนาค ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตล.๑๔๙๙) กลุ่มวิชาการ สวพ.๒ ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ศึกษาวิธีป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในอะโวคาโด

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๑๘๐-๖๑-๐๑-๐๒-๐๐-๐๒-๖๑

ระยะเวลาดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๐-กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวณิษฐา ฉิมนาค นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางธัญพร งามงอน นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวจิตอาภา จิจุบาล ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการผลิตพืชที่เหมาะสม กับสภาพพื้นที่ (ภาคเหนือตอนล่าง) สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

เพลี้ยไฟ เป็นศัตรูพืชที่สำคัญของอะโวคาโด โดยทำลายอะโวคาโดในระยะออกดอกและผลอ่อน ทำให้
ผิวผลโดนทำลายเป็นแผลสีน้ำตาลขยายไปทั่วผลอะโวคาโด ส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตอะโวคาโด จำหน่าย
ได้ในราคาต่ำ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในอะโวคาโดที่
เหมาะสม ดำเนินการทดลอง ณ แปลงเกษตรกร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ในระหว่างปี ๒๕๖๑ -
๒๕๖๓ วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน ๖ กรรมวิธี ๔ ซ้ำ ได้แก่ ๑) spinetoram ๑๒ % SC อัตรา
๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๒) imidacloprid ๗๐%WG อัตรา ๘ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๓) etofenprox
๒๐% EC อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๔) petroleum oil ๘๓.๕% EC อัตรา ๖๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ
๒๐ ลิตร ๕) สารสกัดสะเดา อัตรา ๑ กิโลกรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และ ๖) ไม่พ่นสาร (ควบคุม) ดำเนินการ
พ่นสารตามกรรมวิธี ผลการทดลองในปี ๒๕๖๒ พบเพลี้ยไฟเฉลี่ยก่อนพ่นสารทดสอบ จำนวน ๐.๗๑ - ๑.๙๐

ตัวต่อช่อดอก เมื่อพ่นสารตามกรรมวิธี จำนวน ๓ ครั้ง พบจำนวนเพลี้ยไฟเฉลี่ยน้อยกว่า ๐.๐๕ ตัวต่อช่อดอก โดยมีแนวโน้มลดลงในทุกกรรมวิธี ส่วนผลการทดลองปี ๒๕๖๓ พบเพลี้ยไฟเฉลี่ยก่อนพ่นสารทดสอบ จำนวน ๕.๒๓ - ๙.๔๒ ตัวต่อช่อดอก เมื่อพ่นสารตามกรรมวิธี จำนวน ๓ ครั้ง พบจำนวนเพลี้ยไฟเฉลี่ยลดลงในทุกกรรมวิธีเช่นกัน ซึ่งสารป้องกันกำจัดแมลงที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเพลี้ยไฟ คือ สารป้องกันกำจัดแมลง spinetoram อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร imidacloprid อัตรา ๘ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และ etofenprox อัตรา ๕๐ มิลลิลิตร ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร สามารถลดจำนวนเพลี้ยไฟที่เข้าทำลายช่อดอก อะโวคาโดได้ดีกว่าการใช้ petroleum oil และทั้ง ๔ กรรมวิธี พบจำนวนเพลี้ยไฟน้อยกว่ากรรมวิธีไม่พ่นสาร อย่างไรก็ตามการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในระยะตัวเต็มวัยให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการเฝ้าระวังและตรวจนับแมลงในแปลงอย่างสม่ำเสมอ และต้องรีบทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟในแปลง เพื่อเป็นการควบคุมจำนวนปริมาณประชากรของเพลี้ยไฟให้น้อยลง

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง คัดเลือกสายต้นกระชายดำในแหล่งปลูก

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๒๙-๐๓-๖๕-๐๐-๐๑-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๖

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางสาวณิชาญา ฉิมนาค นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
นางธัญพร งามงอน นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
นางสาวเมรินทร์ บุญอินทร์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การรวบรวมและคัดเลือกสายต้นกระชายดำในแหล่งปลูก ดำเนินการปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกสายต้นกระชายดำที่มีปริมาณสารสำคัญสูง จากแหล่งปลูกทางการค้าในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ เลย และพะเยา ดำเนินการคัดเลือกสายต้นกระชายดำทั้งกลุ่มใบแดงและใบเขียว จำนวน ๑๐ แหล่งปลูก ใช้เกณฑ์ความสมบูรณ์ของต้นกระชายดำในแปลง สีใบและหัวตรงตามสายพันธุ์ มีการจัดการแปลงกระชายดำที่ดี และไม่พบการระบาดของโรคเหี่ยว โดยมีเกษตรกรเจ้าของแปลงมีส่วนร่วมคัดเลือกสายต้นกระชายดำลักษณะดีเด่น และนำมาปลูกคัดเลือก ณ แปลงทดลองของศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๕๐ สายต้น บันทึกลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของกระชายดำ และข้อมูลการเจริญเติบโต สามารถจำแนกกระชายดำที่เก็บเกี่ยวได้ จำนวน ๓ กลุ่ม ตามขนาดเหง้า คือ ๑) เหง้าขนาดใหญ่ (น้ำหนักมากกว่า ๒๐๐ กรัม) ๒) เหง้าขนาดกลาง (น้ำหนัก ๑๐๐ - ๒๐๐ กรัม) และ ๓) เหง้าขนาดเล็ก (น้ำหนักน้อยกว่า ๑๐๐ กรัม) และดำเนินการปลูกเปรียบเทียบสายต้นที่คัดเลือกได้จากปี ๒๕๖๕ ในสภาพแปลงปลูกที่เหมาะสมกับพื้นที่ปลูก จำนวน ๑๐ สายต้น พบสายต้นกระชายดำดีเด่น จำนวน ๕ สายต้น ได้แก่ ๑) สายต้น PY-๑ จังหวัดพะเยา ๒) สายต้น LH-๕ ห้วยมุ่น อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ๓) สายต้น PB-๔ เข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ๔) สายต้น PH-๑ ห้วยน้ำไซ อำเภอนครไทย

จังหวัดพิษณุโลก และ ๕) สายต้น LS-๑ แสงภา อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย ที่เจริญเติบโตดีเต้นและมีจำนวน
ผลผลิตเห้งารวมมากที่สุด

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

๓.๑ การทดสอบประสิทธิภาพสารป้องกันกำจัดแมลงหวี่ขาวในชาโยเต้

๓.๒ ศึกษาวิธีป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในอะโวคาโด

๓.๓ ผลของสารสกัดจากพืชบางชนิดต่อหนอนกระทู้ผัก

๓.๔ การใช้ปุ๋ยเคมีตามคำแนะนำร่วมกับปุ๋ยชีวภาพฟิซีฟิอาร์ ๒ และปุ๋ยชีวภาพแทนแดงสายพันธุ์
กรมวิชาการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตข้าวในจังหวัดพิษณุโลก

๓.๕ การรวบรวมและคัดเลือกสายต้นกระชายดำในแหล่งปลูก

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

-

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวณิชา ฉิมนาค ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๔๙๙)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๔๙๙)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลก กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค

๒. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์โรคระบาดและการเกิดโรคใหม่ๆ รวมถึงกระแสการดูแลสุขภาพ กระตุ้นความต้องการบริโภคสมุนไพรให้เติบโต เนื่องจากเป็นหนึ่งในทางเลือกเพื่อใช้บำรุงร่างกายและรักษาโรค ตลาดการส่งออกผลิตภัณฑ์สมุนไพรของโลกมีทิศทางเติบโตต่อเนื่อง เฉลี่ยปีละ ๖% มูลค่ากว่า ๑๗,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้มูลค่าส่งออกสมุนไพรของไทยขยายตัว เฉลี่ยปีละ ๗% โดยมีมูลค่ากว่า ๑๔๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ รัฐบาลไทยได้มีการประกาศสมุนไพร Quick win ๔ ชนิด ได้แก่ ขมิ้นชัน พลู บัวบก และกระชายดำ โดยกระชายดำนั้นเป็น ๑ ใน ๖ ชนิดของสมุนไพรกลุ่ม Product Champion เป็นสมุนไพรที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงด้านการผลิตเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเป็นวัตถุดิบส่งออก ยารักษาโรค ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเครื่องสำอาง

กระชายดำ เป็นพืชสมุนไพรที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเขตร้อนบริเวณแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบได้ตามบริเวณป่าดิบร้อนชื้น แหล่งปลูกที่สำคัญอยู่ในอำเภอนาแห้ว อำเภอภูเรือ และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ปัจจุบันปลูกมากในเขตจังหวัดเลย เนื่องจากมีข้อได้เปรียบของพื้นที่ที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลมากกว่า ๖๐๐ เมตร มีอุณหภูมิและความชื้นที่เหมาะสม ซึ่งมีงานวิจัยยืนยันแล้วว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อคุณภาพและการเจริญเติบโตของกระชายดำ โดยพันธุ์ที่นิยมปลูก คือ พันธุ์ใบแดง เนื่องจากมีสีเนื้อในหัวเป็นสีเข้ม ซึ่งมีปริมาณสารสำคัญมากกว่าพันธุ์ใบเขียว เป็นพืชที่ทำรายได้ให้กับผู้ปลูกสูงมาก จึงมีการขยายพื้นที่ปลูกไปยังแหล่งอื่นๆ เป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Zingiberaceae เช่นเดียวกับขิงและขมิ้น มีชื่อวิทยาศาสตร์ *Kaempferia parviflora* Wall. ex Baker นิยมนำหัวหรือเหง้ามาใช้ประโยชน์มากในด้านอุตสาหกรรมยา อาหาร และเครื่องสำอาง แต่ปัญหาที่พบคือ ต้นทุนในการผลิตกระชายดำสูง แต่ได้กำไรต่ำ และปริมาณผลผลิตกระชายดำที่ผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด เพราะหัวที่ผลิตได้มีขนาดเล็ก อีกทั้งคุณภาพของผลผลิตที่ได้ต่ำ จากการที่ปริมาณสารสำคัญที่ไม่สม่ำเสมอ สีเนื้อในหัวซีดจาง สาเหตุสำคัญเกิดจากวิธีการจัดการแปลงปลูกและการใช้ปุ๋ยที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ในหัวพันธุ์ที่ทำให้เกิดโรคเหี่ยวสาเหตุจากเชื้อแบคทีเรีย *Ralstonia solanacearum* และโรคหัวเน่าสาเหตุจากเชื้อรา *Pythium* sp. *Fusarium* sp. และ *Sclerotium* sp. ซึ่งเป็นโรคที่สำคัญของกระชายดำ ดังนั้น การนำเอาเทคโนโลยีการจัดการปุ๋ยมาใช้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิต ควบคู่ไปกับการใช้จุลินทรีย์ปฏิปักษ์ในการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำ รวมทั้งการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ผลิตหัวพันธุ์กระชายดำ เพื่อเพิ่มปริมาณหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค เป็นการลดการสูญเสียผลผลิตพืชสวนและการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือทิ้ง เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชสมุนไพรกลุ่ม Product Champion ถือเป็นเทคโนโลยีที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค ให้มีผลผลิต และคุณภาพสูง เพียงพอต่อความต้องการของตลาด สร้างอำนาจในการต่อรองกับคู่ค้า และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกกระชายดำ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

เทคโนโลยีการเพิ่มหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรคที่ให้ผลผลิต และคุณภาพสูง โดยใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ประกอบด้วย เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) โดยการนำเทคโนโลยีการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรคในระบบวัสดุปลูก (Substrate culture) การจัดการปุ๋ยตามค่าการวิเคราะห์ และการใช้จุลินทรีย์ปฏิปักษ์ ในการเพิ่มปริมาณการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค เป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชสมุนไพรที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงด้านการผลิตเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเป็นวัตถุดิบส่งออก ยารักษาโรค ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเครื่องสำอาง เตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์โรคระบาดและการเกิดโรคใหม่ๆ รวมถึงกระแสการดูแลสุขภาพ ซึ่งกระตุ้นความต้องการบริโภคสมุนไพรให้เติบโต นอกจากนี้ การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ผลิตหัวพันธุ์กระชายดำเพื่อเพิ่มปริมาณหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค โดยนำเทคโนโลยีการผลิตขมิ้นชันปลอดโรคในระบบวัสดุปลูก มาปรับใช้ ถือเป็น การลดการสูญเสียผลผลิตพืชสวนและการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือทิ้ง ผ่านกลไกของระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

โมเดลเศรษฐกิจ BCG ด้านเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค ให้มีผลผลิต และคุณภาพสูง เพียงพอต่อความต้องการของตลาด สร้างอำนาจในการต่อรองกับคู่ค้า และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกกระชายดำ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ ได้โมเดลเศรษฐกิจ BCG ด้านเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรค อย่างน้อย ๑ เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรคที่มีผลผลิตและคุณภาพสูง

๕.๒ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกระชายดำ และภาคอุตสาหกรรมสมุนไพร สามารถนำเทคโนโลยีการผลิตหัวพันธุ์กระชายดำปลอดโรคไปปรับใช้ และมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

(ลงชื่อ)

(นางสาววณิชญา ฉิมนาค)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๑๑/ ตุลาคม / ๒๕๖๗